

Ministra Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

(2) Ponadto przysługuje wszystkim kierownikom placówek zagranicznych bez względu na ich stan rodzinny zwrot kosztów przejazdu jednej osoby ze służby; wszystkim innym funkcjonariuszom państwowym służby zagranicznej i wojskowym przysługuje zwrot kosztów przejazdu jednej osoby ze służby tylko w tym wypadku, o ile rodzina przesiadającego się składa się z niemniej, niż trzech osób łącznie z funkcjonariuszem.

(3) Przy podróżach koleją i statkiem zwraca się koszty przejazdu sługi według norm, ustalonych dla niższych funkcjonariuszów państwowych.

(4) Delegowanym, przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i zpowrotem, oraz diety za czas tej podróży z wyłączeniem czasu pobytu w obojętnej miejscowości według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile podróż ta jest konieczną do uregulowania spraw wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 50. Postanowienia § 24, 25, 26 i 27 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 51. (1) Funkcjonariusze państwowi, żołnierze oraz oficerowie i szeregowi Policji Państwowej i Straży Granicznej, odbywający podróże w charakterze kurjerów dyplomatycznych do miejscowości, objętych normalnymi rutami kurjerskimi, otrzymują ryczałt, którego wysokość dla poszczególnych rut ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ryczałt ten obejmuje: diety obliczone za czas podróży, ustalony rutą kurjerską, cenę biletów kolejowych (statku) najwyższej klasy, oraz miejsca w wozach sypialnych, o ile to jest dla danych rut kurjerskich ze względów służbowych konieczne, jak również przypuszczalne koszty dojazdów do i z dworców kolejowych, względnie przystani oraz usług tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe. Waluty, w jakich będzie wypłacany powyższy ryczałt, ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

(2) W razie częściowego tylko odbycia podróży kurjer obowiązany jest zwrócić odpowiednią część ryczałtu.

(3) Za absolutorjum dla wydanego ryczałtu służy stwierdzenie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, że podróż, za którą kurjer otrzymał ryczałt, została odbyta.

(4) Oprócz ryczałtu, o którym wyżej mowa, otrzymują kurjerzy zwrot faktycznie poniesionego i udowodnionego kosztu przewozu t. zw. bagażu administracyjnego na podstawie rachunku, który winni przedłożyć w terminie czternastodniowym, liczącym od dnia następującego po dniu powrotu z podróży. Zaliczki na pokrycie kosztów przewozu bagażu przyznaje się w drodze wyjątku w przypadkach, w których kurjer zmuszony jest zabrać znaczną ilość bagażu.

Rozdział 5.

Postanowienia końcowe.

§ 52. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 53. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r., z wyjątkiem postanowień § 11 i 37, które wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1934 r. Od dnia 1 lutego do 31 maja 1934 r. funkcjonariusze państwowi, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej, otrzymują w czasie zakrętowania i żeglugi zagranicznej należności, obliczone według zasad obowiązujących przed dniem 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

321.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 19 kwietnia 1934 r.

o ustaleniu granic miasta Kostopola w powiecie kostopolskim, województwie wołyńskim,

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 92), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 895), zarządzam co następuje:

§ 1. Granice miasta Kostopola w powiecie kostopolskim, województwie wołyńskim, utworzonego rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 733) ustaliam w sposób następujący:

Od strony południowo-zachodniej, poczynając od przejazdu przez tor kolejowy na drodze gminnej Kostopol — Maszcza, punktem początkowym granicy miasta Kostopola jest słup graniczny Lasów Państwowych Nr. 99. Od tego punktu granica biegnie w kierunku północno-wschodnim, stroną wschodnią pasa wyłączonego Polskich Kolei Państwowych i naprzeciw słupa telegraficznego Nr. 7/30, znajdującemu się na przeciwległej stronie, przecina tor kolejowy i pas wyłączenia Polskich Kolei Państwowych i w linii oznaczonej słupami pomiarowymi Polskich Kolei Państwowych i Lasów Państwowych

przechodzi krawędzią lasu, przecina drogę Kostopol — Berestowiec i prowadząc dalej przez słup pomiarowy L. 0 — 3 biegnie w kierunku północno-zachodnim linią łamaną oznaczoną rowem, oddzielającym od miasta Lasy Państwowe, do słupa Nr. 94. Od tego miejsca granica odchyła się ku zachodowi i biegnie dalej rowem oznaczonym słupami Lasów Państwowych do słupa Nr. 89, załamuje się tu na północ, biegnie wzdłuż polnej granicy oznaczonej kopcami i palami, oddzielającej grunta kolonii Chmyzopol, do zetknięcia się z rowem granicznym, który również oddziela grunty kolonii Chmyzopol, gdzie zmienia kierunek na północno-wschodni, biegnąc dalej tym rowem, poczem załamuje się w kierunku północno-zachodnim i biegnie linią graniczną znaczoną palami, do kopca znajdującego się w narożniku granic gruntów kolonii Chmyzopol i wsi Peremenka.

Dalej w kierunku północno-wschodnim pasem granicznym, oddzielającym grunta wsi Peremenki, do wylotu ulicy Drzewnej. Od tej ulicy granica biegnie drogą dojazdową w tym samym kierunku, przecinając tor kolejowy do Janowej Doliny, następnie w odległości 63 m od toru kolejowego załamuje się (koło kopca granicznego) w kierunku północno-zachodnim, poczem w odległości 60 m od wyżej wymienionego kopca zmienia kierunek na północny wschód, biegnie dalej wyżej wymienioną drogą dojazdową obok cmentarza wsi Peremenka do drogi powiatowej Nr. 8 i znajdującego się tam słupa granicznego Nr. 26. Dalej zachodnim brzegiem tej drogi w kierunku południowo-wschodnim do słupa granicznego Nr. 23. Od tego miejsca załamuje się w kierunku północno-wschodnim i w linii prostej, oddzielającej grunta wsi Peremenka od gruntów Lasów Państwowych, dochodzi do wschodniego brzegu rzeki Zamczysko. Dalej granica załamuje się w górę rzeki i biegnie wschodnim brzegiem rzeki w kierunku południowo-wschodnim do mostu kolejowego na szlaku Równe — Sarny, przechodzi linią przyczółka mostowego od strony Sarn i poczynając od wschodniego naroża przyczółka biegnie przez pas wyłączeniowy Polskich Kolei Państwowych do leśnej linii działowej, wytkniętej pomiędzy oddziałami 37 a 50 Lasów Państwowych, w kierunku wschodnim dochodząc do słupa pomiarowego Nr. 1. Dalej w tym samym kierunku, przechodząc przez słup „U”, granica biegnie przez las państwowy linią oddziałową do słupa oddziałowego Nr. 49/36, znajdującego się przy drodze powiatowej Kostopol — Bereźne. Od tego miejsca załamuje się na południowy zachód i biegnie krawędzią lasu wzdłuż zachodniego brzegu pasa drogowego na przestrzeni 402 m do punktu, gdzie rów, rozgraniczający grunta miasta Kostopola od terenu lasów państwowych, przecina wyżej wymienioną drogę. Od tego miejsca granica biegnie linią łamaną w kierunku wschodnim północnym brzegiem rowu oddzielającego Lasy Państwowe od gruntów wsi Kostopol do słupa granicznego Nr. 91, od którego załamuje się w kierunku południowym, biegnie dalej tym samym rowem do strumyka bez nazwy i znajdującego się tam w narożu gruntów wsi Borszczówka i Lasów Państwowych słupa granicznego Nr. 90, tu załamuje się na południowy zachód, biegnie dalej środkiem strumyka do przecięcia się z osią rowu, stanowiącego granicę gruntów wsi Bor-

szczówka, skąd linią tego rowu kieruje się na południe, przecina drogę wojewódzką Kostopol — Ludwipol i biegnie dalej w tym samym kierunku do naroża gruntów wsi Borszczówka i Mała Lubasza i znajdującego się tam kopca granicznego.

Od tego miejsca granica załamuje się w kierunku południowo-zachodnim i linią rowu oznaczonego palami, odgraniczającego grunta wsi Mała Lubasza, biegnie do przecięcia się z pasem drogowym drogi wojewódzkiej Kostopol — Małe Siedliszcze, wychodząc w odległości 13 m od znajdującego się przy tej drodze słupa telegraficznego Nr. 55/26. Następnie skręca na północny zachód i nie przecinając drogi, biegnie brzegiem pasa drogowego do słupa telegraficznego Nr. 79/26. W tym miejscu zmienia kierunek na południowy zachód i biegnie dalej na przestrzeni 482 m rowem granicznym, oddzielającym grunta majątku Mała Lubasza do narożnego pola granicznego. Od tego miejsca skręca na północny zachód, biegnąc dalszą linią rowu na przestrzeni 320 m do kopca, znajdującego się w narożniku działek Iwana Maksimczuka, Klima Zwizdeckiego i majątku Mała Lubasza. Od tego miejsca skręca na południowy zachód i po prostej linii biegnie do zachodniego brzegu rzeki Zamczysko, zachodnim brzegiem rzeki w kierunku północno-zachodnim do stawu, poczem brzegiem stawu, przy wylocie rowu odpływowego na południowy zachód linią tego rowu po granicy gruntów majątku Chotenka i dalej linią łamaną do przecięcia drogi wojewódzkiej Kostopol — Równe, przecina wyżej wymienioną drogę przez most nad rowem i biegnie dalej do słupa granicznego Nr. 102, znajdującego się w narożu gruntów majątku Chotenka i Lasów Państwowych.

Od tego miejsca granica załamuje się w kierunku północno-zachodnim, biegnie linią rowu po granicy lasów państwowych do punktu wyjścia, t. j. do słupa granicznego Lasów Państwowych Nr. 99.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

322.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 21 kwietnia 1934 r.

o zmianie granic miasta Radziwiłłowa w powiecie dubieńskim, województwie wołyńskim.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 92), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w spra-